

УДК 378:61(063)(477)

Відповідальний за випуск: проф. А. Г. Шульгай

Актуальні питання вищої медичної (фармацевтичної) освіти: виклики сьогодення та перспективи їх вирішення : матеріали XVIII Всеукр. наук.-практ. конф. в онлайн-режимі за допомогою системи microsoft teams (Тернопіль, 20–21 трав. 2021 р.) / Терноп. нац. мед. ун-т імені І. Я. Горбачевського МОЗ України. – Тернопіль : ТНМУ, 2021. – 592 с.

Матеріали надруковано в авторській редакції. Автори публікацій несуть повну відповідальність за точність наведених фактів, цитат, даних, відповідної галузевої термінології, власних імен та інших відомостей.

льозу та курація хворих (50,9%), задачі, включені до ліцензійного іспиту «КРОК-2» (62,3%).

Висновки. За проведеним опитуванням було встановлено, що більшість студентів до цього не мала досвіду проходження дистанційних курсів, отже створення та проходження дистанційних курсів наразі є абсолютно новим етапом як для викладачів, так і для студентів. Отримані результати дозволили сформулювати план удосконалення дистанційного курсу «Фтизіатрія» та провести корекцію його матеріалів для кращої відповідності потребам студентів.

Література

1. Ахмад І.М. Навчання в дистанційній і змішаній формі студентів ВНЗ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://interconf.fl.kpi.ua/node/1067>.
2. Ковальська К.Р. Дистанційне навчання як перспективна форма розвитку предметно-орієнтованих професійних компетентностей учителів [Електронний ресурс] / К.Р. Ковальська // Інформаційні технології і засоби навчання. – 2009 р. – Вип. 2(10). – Режим доступу до журн.: <http://www.ime.eduua.net/em10/emg.html>

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА: ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМ MICROSOFT TEAMS ТА GOOGLE MEET У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС КАРАНТИНУ.

Школьнікова Т. Ю., Приходько С. О., Школьніков В. С.

Вінницький національний медичний університет імені М. І. Пирогова

Вступ. Враховуючі зміни, які відбуваються у системі освіти через пандемію COVID-19 дистанційне навчання набуває особливого значення, а тому має відповідати сучасним вимогам. Важливим стає розуміння самого освітнього процесу, основним ресурсом якого є академічна спільнота та студентство.

Сучасні інформаційні технології стають незамінними для організації навчання та відкривають нові перспективи для підвищення ефективності отриманих знань [4].

Дистанційна освіта у певній мірі розширює можливості викладачів щодо використання навчальної інформації. Застосування мультимедійних технологій активізує пізнавальну діяльність. Студенти навча-

ються не тільки креативно та системно мислити, але й аналізувати отриману інформацію, приймати швидкі та оптимальні рішення.

Основна частина. Перехід від традиційного академічного навчання до дистанційного, став стресом майже для усіх учасників освітнього процесу. Сучасний заклад вищої освіти має оперативно реагувати на зміни у суспільстві й передбачати зміни освітньої траєкторії. Досвід університетів низки країн Європи свідчить, що все більше університетів не прив'язуються до місцевості і працюють дистанційно. Поступово зникає поняття циклічності навчання, замість спеціальності є список курсів, необхідних для здобуття кваліфікації студента.

До переліку переваг дистанційної освіти можна включити використання сучасних засобів для пошуку інформації, новітні інформаційні комп'ютерні технології, мережі Інтернет, комфортний зручний режим для сприйняття навчального процесу, вільний, майже миттєвий доступ до навчальних матеріалів, певна економія часу та коштів. Разом з тим, є і певні недоліки у порівнянні з традиційним навчанням. У першу чергу, найбільшим недоліком можна вважати відсутність академічної форми навчання в аудиторіях та навчальних базах університету, що особливо відчувається у студентів медичних (фармацевтичних) спеціальностей. До основних недоліків відносимо і відсутність Інтернету, повільну передачу даних, перенавантаження мережі, відсутність «живого» спілкування. Ці недоліки нерідко призводять до конфліктних ситуацій, що впливає безпосередньо на якість освіти. Для подолання проблем, що виникають під час дистанційного навчального процесу (розподіл груп, формування розкладу, графіки відпрацювання пропущених занять, залучення студентів до наукової роботи та роботи студентських гуртків, доступи до навчальних платформ та електронних журналів, розміщення навчальних матеріалів на сайтах кафедр та ін.) передбачається тісна взаємодія між усіма освітніми ланками. За висловом Ващенко Г. (1997) «... в навчанні треба йти від відомого до невідомого, від близького до далекого, від часткового до загального, від простого до складного, від конкретного до абстрактного, від легкого до важкого» [2].

Подальший розвиток інформаційних технологій має передбачати належний рівень комп'ютерної грамотності та широке інформаційне забезпечення для його учасників. Дистанційна освіта – це комплекс освітніх послуг, які можуть надаватися широким верствам населення у країні і за кордоном за допомогою спеціалізованого інформаційного освітнього середовища, яке базується на засобах обміну навчальною інформацією на відстані [1].

Серед навчальних освітніх платформ необхідно виділити програми, які найкраще себе показали у дистанційному навчанні серед студентів: Microsoft Teams та Google Meet (рис.1). Зручне планування, простота запису зустрічі та адаптований дизайн, можливість підключення через операційні системи Windows, iOS, Android – все це сприяє високій якості залучення та ефективної комунікації учасників навчального процесу. На зустріч можна запросити до 250 учасників. До переваг також відноситься повний контроль організатора зустрічі, спілкування у чаті та демонстрація екрану (змога показувати презентації, відеоматеріали, документи, таблиці, малюнки, тощо). Зустріч не обмежена за часом як, наприклад, безкоштовна платформа Zoom.

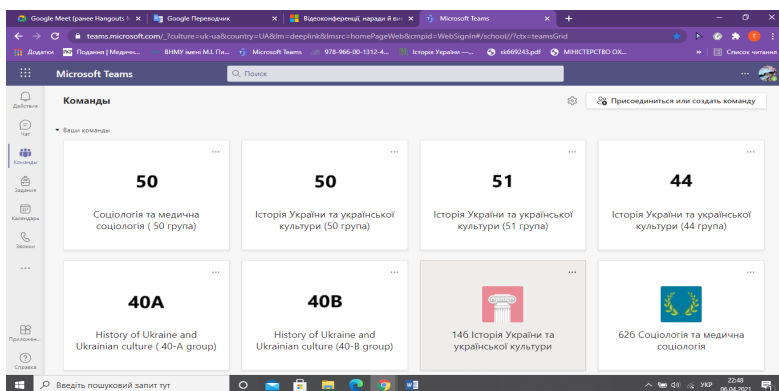

Рис.1. Робочі команди створені за допомогою Microsoft Teams.

Такий вид навчального процесу дає можливість студенту на семінарському занятті всебічно показати засвоєння вивченого матеріалу: у вигляді доповіді, творчої роботи, реферату, презентації, дискусійного обговорення. Засвоєння матеріалу закінчується тестовим контролем, який є ще однією з переваг вищезазначених платформ.

Найбільш поширеними та висвітленими в літературних джерелах є такі методи оцінювання надійності:

- ретестова надійність – проведення повторного тестування за тими самими тестовими завданнями через певний проміжок часу;
- надійність паралельних форм тесту – проведення повторного тестування за відносно новими, близькими за змістом до початкового варіанта тестовими завданнями;
- надійність частин тесту – розбиття тесту на дві еквівалентні частини, наприклад за парними або непарними номерами тестових завдань,

за близькістю значень складності або дискримінативності, за часом виконання тощо [3].

Досить зручне створення різних рівнів складності тестових завдань для студентів та подальший автоматичний аналіз результатів зі створенням статистичних діаграм успішності є надійною опорою для викладача (рис.2, 3). За результатами проведеного аналізу знань дистанційного навчання визначається середній бал групи. Це дає змогу викладачу зробити акцент на питаннях з високим відсотковим показником невірних відповідей.

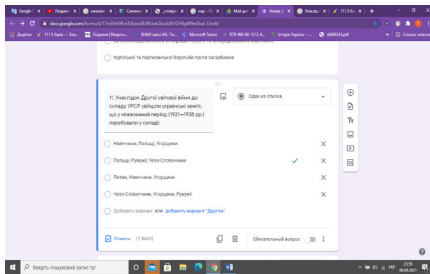

Рис. 2. Приклад створення тестів

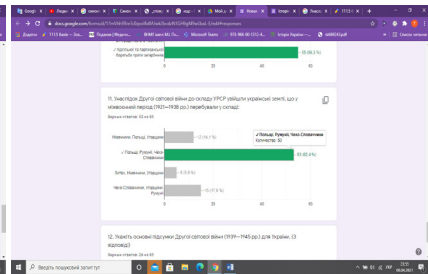

Рис. 3. Статистичні дані

Висновки. Описаний досвід сприятиме здійсненню навчання за допомогою платформ Microsoft Teams та Google Meet та доповнить у процес впровадження дистанційного навчання більш потужної освітньої програми. Створюється і здійснюється спільна освітня діяльність на базі єдиних навчальних програм та стандартів. За рахунок комплексного вивчення теоретичних матеріалів та виконання тестових завдань, що входять до даного курсу, відбувається формування у студентів не тільки знань, але й певних практичних навичок.

Література

1. Биков, В. Ю., Гриценчук, О. О., Жук, Ю. О., Іванюк, І. В., & Малицька, І. Д. Інформаційне забезпечення навчально-виховного процесу: інноваційні засоби і технології. Київ, Україна: Атіка, 2005:252с.
2. Ващенко, Г. Загальні методи навчання. Київ, Україна: Українська Видавнича Спілка, 1997: 410с.
3. Морозов, С. М. Засоби контролю діагностичних якостей психологічних тестів. Київ, Україна: ІСДО, 1994: 68 с.
4. Носенко, Т. І. Інформаційні технології навчання. Київ, Україна: ун-т ім. Б. Грінченка, 2011: 184с.